

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **L. H.**
bytem X
zastoupený Mgr. Janem Švarcem, advokátem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11. 5. 2018, č. j. MHMP 719042/2018,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2018, č. j. MHMP 719042/2018, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 49 140 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Švarce, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem Úřadu městské části Praha 4 (dále též „*správní orgán I. stupně*“), který měl podle žalobce spočívat v nečinnosti týkající se zaevidování změny místa žalobcova trvalého pobytu.
2. Žalobce uvedl, že dne 28. 2. 2018 ohlásil Úřadu městské části Praha 4 změnu místa svého trvalého pobytu, a to datovou schránkou, nikoli v listinné podobě. Úřad městské části Praha 4 změnu nezaevidoval a místo toho vydal rozhodnutí č. j. P4/047288/18/OSA/HEJ, SZ P4/026519/18/13 ze dne 6. 4. 2018 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“) o nezaevidování změny s tím, že k odstranění nedostatků ohlášení došlo pouze zčásti. Žalobce se odvolal k Magistrátu hlavního města Prahy, který rozhodnutím č. j. MHMP 719042/2018 ze dne 11. 5. 2018 zrušil prvostupňové rozhodnutí a řízení zastavil, a to s ohledem na pozdější ohlášení změny místa trvalého pobytu učiněného žalobcem v listinné podobě dne 26. 4. 2018 a na zaevidování této změny místa trvalého pobytu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl odmítnutí žaloby z důvodu, že žaloba je nepřijatelná.
4. Usnesením č. j. 3 A 161/2018-53 ze dne 14. 11. 2019 Městský soud v Praze (dále též „*zdejší soud*“ nebo „*soud*“) žalobu na ochranu před nezákonným zásahem odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), neboť dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro projednání žaloby z důvodu její nepřijatelnosti ve smyslu ust. § 85 s. ř. s.
5. Rozsudkem č. j. 8 As 331/2019-43 ze dne 18. 6. 2020 Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2019, č. j. 3 A 161/2018-53 zrušil a zavázal zdejší soud, aby žalobci umožnil úpravu žaloby co do změny žalobního typu.
6. Po výzvě Městského soudu v Praze žalobce navrhl změnu žalobního petitu, kterou soud připustil usnesením ze dne 29. 3. 2021, č. j. 3 A 161/2018-85. Žalobce se nyní domáhá, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2018, č. j. MHMP 719042/2018 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí a řízení zastaveno.
7. U jednání, které se konalo dne 4. 6. 2021, zástupce žalobce setrval na podané žalobě a žalovaný navrhl její zamítnutí. Městský soud v Praze žalobu rozsudkem ze dne 4. 6. 2021, č. j. 3 A 161/2018-111 zamítl, neboť dospěl k závěru, že správní orgány nemohly zaevidovat změnu trvalého pobytu k datu ohlášení ze dne 28. 2. 2018, když žalobce nesplnil povinnost osobně se prokázat občanským průkazem, a to až do dne 26. 4. 2018, a přistoupil-li by za této situace zdejší soud ke zrušení rozhodnutí žalovaného z důvodu, že měl volit jiný důvod k zastavení řízení nebo měl odvolání zamítnout pro nesplnění zákonných podmínek, šlo by o přepjatý formalismus.
8. Rozsudkem ze dne 30. 3. 2023, č. j. 8 As 213/2021-31 Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 3 A 161/2018-111 ze dne 4. 6. 2021, a to s odůvodněním, že se zdejší soud věcně zabýval tím, zda měla či neměla být zaevidována změna místa trvalého pobytu na základě ohlášení ze dne 28. 2. 2018, přestože předmětem řízení byla pouze otázka, zda mohl žalovaný zrušit rozhodnutí správního orgánu I. stupně a zastavit řízení z důvodu, že pozdější zaevidování změny trvalého pobytu působí bezpředmětnost původního ohlášení. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud vrátil věc zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
9. Městský soud v Praze znovu přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel

přítom jednak ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a jednak ze zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2023, č. j. 8 As 213/2021-31, jehož závěry je zdejší soud v dalším postupu vázán.

10. U jednání, které se konalo dne 23. května 2023, oba účastníci vyjádřili souhlasné stanovisko se zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2023.
11. Ze správního spisu soud ověřil, že dne 20. 2. 2018 byl Úřadu městské části Praha 4 doručen od žalobce prostřednictvím datové schránky vyplněný přihlašovací lístek k trvalému pobytu a dne 22. 2. 2018 byl prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb doručen mj. občanský průkaz žalobce a nájemní smlouva prokazující oprávněnost užívání daného objektu na ohlašované adrese.
12. Úřad městské části Praha 4 vyzval dne 26. 2. 2018 žalobce, aby ohlásil změnu místa trvalého pobytu osobně na ohlašovně a použil originální tiskopis „Přihlašovací lístek k trvalému pobytu“.
13. Dne 28. 2. 2018 žalobce zaslal Úřadu městské části Praha 4 prostřednictvím datové schránky a prostřednictvím svého zmocněnce znovu totožný přihlašovací lístek k trvalému pobytu (jako byl zaslán již dne 20. 2. 2018).
14. Dne 12. 3. 2018 vyzval Úřad městské části Praha 4 žalobce podle ust. § 10 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“), k odstranění nedostatků v předkládaných dokladech.
15. Žalobce po doručení výzvy uhradil správní poplatek a uvedl své rodné číslo, originální tiskopis nedoložil, dále uvedl, že je možné podat tiskopis jak v listinné, tak i elektronické podobě.
16. Dne 6. 4. 2018 vydal Úřad městské části Praha 4 rozhodnutí č. j. P4/047288/18/OSA/HEJ, SZ P4/026519/18/13, kterým s ohledem na neodstranění nedostatků v úplnosti rozhodl o nezaevidování změny místa trvalého pobytu žalobce na adrese Praha 4 – Krč, Murgašova 1275/1.
17. Dne 6. 4. 2018 podal žadatel datovou schránkou odvolání. Kompletní spisový materiál byl dne 12. 4. 2018 zaslán odvolacímu orgánu, který jej převzal dne 13. 4. 2018. Dne 26. 4. 2018 sdělil prvostupňový orgán e-mailovou zprávou odvolacímu orgánu, že se žadatel tohoto dne osobně dostavil na Úřad městské části Praha 4 a za splnění všech zákonných podmínek podle ust. § 10 odst. 6 zákona o evidenci obyvatel ohlásil změnu místa svého trvalého pobytu, která byla zaevidována, a to na stejnou adresu, kterou žalobce ohlašoval již dne 20. 2. 2018, resp. 28. 2. 2018. Z uvedeného důvodu dospěl odvolací správní orgán k závěru, že ohlášení změny místa trvalého pobytu dne 26. 4. 2018 na danou adresu přivedilo bezpředmětnost ohlášení učiněného žadatelem prostřednictvím datové schránky dne 28. 2. 2018.
18. Žalobce nesouhlasí se zastavením řízení a namítá, že pozdější ohlášení vyvolává jiné právní účinky než ohlášení předešlé, resp. trvá na zaevidování změny trvalého pobytu k datu jejího prvního ohlášení dne 28. 2. 2018. Toto datum je pro žalobce rozhodné pro jiná správní řízení,

především pro počátek nároku na příspěvek na bydlení, který je dávkou státní sociální podpory a o který žalobce podle svého tvrzení žádá.

19. S ohledem na předchozí procesní vývoj se soud zabýval výhradně otázkou, zda rozhodnutí žalovaného, kterým řízení zastavil pro bezpředmětnost ohlášení učiněného žadatelem prostřednictvím datové schránky, mohlo znamenat vadu, pro niž je nutno napadené rozhodnutí zrušit.
20. Podle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
21. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.
22. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „zjevná bezpředmětnost“ je pojem, jenž je třeba vykládat restriktivně, neboť správní orgán z tohoto důvodu řízení zastaví, aniž by o žádosti účastníka řízení meritorně rozhodl. Důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam (viz rozsudek NSS č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, č. 2176/2011 Sb. NSS nebo též např. rozsudek NSS č. j. 8 Azs 273/2019-84 ze dne 4. 6. 2020, jehož předmětem byla věc skutkově i právně blízká nyní řešenému případu).
23. Podle rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 15/2009-49 ze dne 30. 3. 2010 „*Bezpředmětnost*“ žádosti je nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele. Nelze ji zaměňovat s právní nepřípustností ani s nesplněním podmínek pro vyhovění žádosti.
24. Žalovaný napadeným rozhodnutím řízení zastavil, neboť dospěl k závěru, že ohlášení změny místa trvalého pobytu dne 26. 4. 2018 na danou adresu přivedilo bezpředmětnost dřívějšího ohlášení učiněného žadatelem prostřednictvím datové schránky.
25. Soud přisvědčil žalobci, že v případě, že by žalovaný prvostupňové rozhodnutí meritorně přezkoumal a dospěl k závěru, že žalobce splnil zákonné podmínky pro zaevidování změny místa trvalého pobytu, bylo by takové rozhodnutí způsobilé změnit právní postavení žalobce, neboť na datum změny místa trvalého pobytu mohou být navázána další správní řízení, mj. může být toto datum rozhodné pro počátek nároku na příspěvek na bydlení, jak uvedl žalobce. Proto nebylo možné posoudit ohlášení změny místa trvalého pobytu učiněné žalobcem dne 26. 4. 2018 a zaevidování této změny jako skutečnost způsobující bezpředmětnost ohlášení změny místa trvalého pobytu učiněného žalobcem dne 28. 2. 2018, a tedy odůvodňující zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení.
26. Soud tedy dospěl k závěru, že pro rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti nebyly splněny podmínky, a napadené rozhodnutí je tak nezákonné. Správní orgán se musí v dalším řízení věcně zabývat tím, zda prvostupňové rozhodnutí o nezaevidování změny trvalého pobytu ohlášené žalobcem dne 28. 2. 2018 prostřednictvím datové schránky bylo vydáno v souladu se zákonem.

27. S ohledem na shora uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, napadené rozhodnutí proto zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. pro jeho nezákonnost, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši ve výši 3 000 Kč za žalobu (resp. změnu žaloby) podanou k zdejšímu soudu a soudní poplatek ve výši 5 000 Kč za kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu č. j. 3 A 161/2021-111 ze dne 4. 6. 2021.
29. Dále náhrada nákladů řízení zahrnuje náklady na zastoupení advokátem za deset úkonů právní služby, a sice za přípravu a převzetí zastoupení, repliku ze dne 1. 11. 2018, návrh na určení lhůty ze dne 25. 10. 2019, doplnění žaloby ze dne 8. 11. 2019, kasační stížnost ze dne 28. 11. 2019, porada s klientem ze dne 22. 3. 2021 (viz čestné prohlášení), doplnění žaloby na výzvu soudu ze dne 25. 3. 2021, , účast u ústního jednání dne 4. 6. 2021, kasační stížnost ze dne 21. 6. 2021 a účast u ústního jednání dne 23. 5. 2023 podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 10 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.
30. Pro účely výpočtu nákladů právního zastoupení soud naopak nepřiznal soud žalobci některé úkony, které zahrnul zástupce žalobce do vyúčtování nákladů řízení, a sice tyto úkony: sepsí žaloby, neboť žaloba ze dne 4. 8. 2018 byla sepsána žalobcem, který v této době nebyl ještě právně zastoupen, když tento úkon učinil žalobce v době před převzetím zastoupení dne 31. 10. 2018 (jak vyplývá z doložené plné moci a přípisu k ní připojenému ze dne 1. 11. 2018) a dále písemná podání ze dne 25. 10. 2019 a ze dne 23. 5. 2023, když tato podání nepřinesla pro věc žádné nové podstatné skutečnosti (v podání ze dne 25. 10. 2019 zástupce žalobce informoval soud o rozhodnutí jiného senátu a v podání ze dne 23. 5. 2023 zástupce žalobce v den konání nařízeného soudního jednání, ke kterému se dostavil, uvedl tak shodně při ústním jednání. Zástupce žalobce je plátcem DPH, a proto se odměna zvyšuje o zákonnou sazbu 21 %, tj. o 7 140 Kč. Výše odměny advokáta tedy činí 41 140 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu